U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **JUDr. J. H.,** proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze,** se sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, Praha 8, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 4. 2017, č. j. 6 A 252/2016 - 23,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala u Nejvyššího správního soudu dne 19. 5. 2017 e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu kasační stížnost, kterou se domáhala zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž stěžovatelce nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků. Dne 22. 5. 2017 podala stěžovatelka shodnou a vlastnoručně podepsanou kasační stížnost u městského soudu. Napadené usnesení přitom bylo stěžovatelce formou náhradního doručení doručeno dne 5. 5. 2017.

Podle § 37 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží. Podáním v elektronické formě se rozumí podání opatřené elektronickým podpisem, neboť pouze tak je naplněn požadavek citovaného ustanovení, a sice identifikace podatele a ověření autenticity u vybraných podání (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016,

č. j. 7 As 274/2016 - 16, bod [12]; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

V již citovaném usnesení ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016 - 16, Nejvyšší správní soud dále konstatoval, že *„pokud je podatel povinen potvrdit podle § 37 odst. 2 věty druhé s. ř. s. dříve zaslané neověřené podání, musí tak učinit u soudu, kterému ono potvrzované podání předtím zaslal. Jinými slovy, pokud podatel nejprve zašle e-mailem podání jednomu soudu a později zašle totéž podání jinému soudu datovou zprávou, nelze pozdější podání vnímat jako potvrzení předchozího podání, ale jako samostatné podání, jehož včasnost bude posuzována nezávisle na včasnosti dřívějšího nepotvrzeného podání k jinému soudu.* [...] *Nejvyšší správní soud má tedy za to, že podání učiněné způsobem, jenž vyžaduje potvrzení podle § 37 odst. 2 s. ř. s., je nutno ve stanovené třídenní lhůtě potvrdit u soudu, u něhož bylo učiněno; jinak se k němu nepřihlíží. Teprve pokud je v třídenní lhůtě zákonem stanovenou formou učiněné potvrzení původního podání odesláno témuž soudu, jemuž bylo adresováno původní podání, lze na ně nahlížet jako na účinné podání, k němuž soud již může, respektive musí přihlédnout, neboť jeho podatel se dodatečným potvrzením témuž soudu ve stanovené lhůtě autentizoval. V takovém případě musí adresovaný soud přiřknout původnímu podání účinky podání učiněného způsobem podle § 37 odst. 1 věty první s. ř. s.“*

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. lze kasační stížnost podat do dvou týdnů po doručení napadeného rozhodnutí. Stěžovatelka byla o lhůtě a místu podání kasační stížnosti městským soudem v napadeném usnesení řádně poučena. Lhůta pro podání kasační stížnosti stěžovatelce uplynula dne 19. 5. 2017.

Stěžovatelka podala kasační stížnost v poslední den lhůty u Nejvyššího správního soudu, a to prostřednictvím e-mailové adresy X bez zaručeného elektronického podpisu. Nepodala ji tedy v předepsané formě ve smyslu § 37 odst. 2 s. ř. s., a proto bylo nutné, aby ji do tří dnů u Nejvyššího správního soudu potvrdila způsobem stanoveným citovaným ustanovením, což neučinila; Nejvyšší správní soud proto k tomuto podání nemůže přihlížet.

Podala-li stěžovatelka dne 22. 5. 2017 shodnou a vlastnoručně podepsanou kasační stížnost u městského soudu, je třeba tuto kasační stížnost ve smyslu citovaného usnesení Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 7 As 274/2016 považovat za samostatnou kasační stížnost. S ohledem na skutečnost, že lhůta pro podání kasační stížnosti stěžovatelce uplynula dne 19. 5. 2017, nelze než dospět k závěru, že tato kasační stížnost byla podána zjevně opožděně. Nejvyššímu správnímu soudu tedy nezbylo než ji dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Pro úplnost lze uvést, že výše uvedený výklad není v rozporu s právem stěžovatelky na přístup k soudu. Povinnost potvrdit podání ke stejnému soudu, jemuž bylo adresováno potvrzované podání, je přiměřeně odůvodněna legitimním zájmem, aby soud rozhodoval pouze o podání, u kterého je skutečně prokazatelně uvedeno, kdo jej činí (blíže viz již citované usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016 - 16, body [18] až [20]).

O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu